

Ignacy Bieda

"Über die Auferstehung Jesu Christi", Heinrich Schlier, Einsiedeln 1968 : [recenzja]

Collectanea Theologica 40/2, 219

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wania u słuchaczy. Każę nam mocno zastanowić się nad sposobem naszego przepowiadania.

Próba wskazania najbardziej odpowiedniego modelu współczesnego języka katechezy odkrywa przed nami to wszystko, co powinniśmy wziąć pod uwagę w naszym katechizowaniu.

Ks. Edward Lazarowicz, Tarnów

Heinrich SCHLIER, *Über die Auferstehung Jesu Christi*, Einsiedeln 1968, Johannes Verlag, s. 71.

O zmartwychwstaniu Chrystusa Pana ukazało się już wiele publikacji i temat ten nie schodzi z pola zainteresowania teologów i egzegetów. Porusza go również Heinrich Schlier, który stara się dać odpowiedź na pytanie, co w oparciu o teksty Nowego Testamentu należy rozumieć przez zmartwychwstanie Chrystusa i jakie jest znaczenie tego zmartwychwstania. Zmartwychwstaniem zajmuje się autor pod kątem nie apologetycznym czy historycznym, ale teologicznym. Przez zmartwychwstanie Nowy Testament rozumie wydarzenie — *rema* (hebrajskie *dabar*). Wydarzenie to jest swego rodzaju faktem, polegającym na tym, że Chrystus powstając z martwych wchodzi w życie, które definitywnie przestaje być objęte prawem umierania, wobec którego śmierć jest całkowicie bezsilna; przez zmartwychwstanie ciało Chrystusa staje się ciałem „jasności”, „ciałem duchowym”, które w przeciwieństwie do ciała ziemskiego cechuje „nieskazitelność”, „moc”, „wspaniałość”, „wolność” i „przeobrażenie”. Zmartwychwstanie oznacza „wywyższenie” Chrystusa, obdarowanie Go pełnią potęgi i mocy Syna Bożego, wejście do chwały Ojca. Przez zmartwychwstanie wyrwał Bóg Tego, który na krzyżu umarł i został pogrzebany, z kajdan śmierci, dając Mu w posiadanie wspaniałość życia, które jest tylko życiem.

Interesujące są spostrzeżenia autora dotyczące znaczenia słów „ukazać się” i „ujrzeć”, którymi posługują się ewangelisti opisując objawienia się Chrystusa Pana. Autor podkreśla z naciskiem, że zmartwychwstania nie stworzył kerygmat, ale dzięki objawieniom się zmartwychwstałego uczniom stało się ono najważniejszym przedmiotem chrześcijańskiego kerygmatu, który właśnie dzięki zmartwychwstaniu tchnie radością, entuzjazmem, pełną nadzieją i poczuciem zwycięstwa. Przez zmartwychwstanie staje się Chrystus „Kyriosem”, któremu przysługuje pełnia władzy na niebie i na ziemi; przez zmartwychwstanie zostaje Chrystus zwycięzcą nad potęgami tego świata. Zmartwychwstanie posiada znaczenie kosmiczne, przeobrażające wszystko i otwierające ludzkości drogę do życia, do uświęcenia, usprawiedliwienia, przebaczenia i pojednania, czemu daje wyraz Apostoł w 1 Kor 15, 14—17. Wprawdzie sam fakt zmartwychwstania osłonięty jest nieprzeniknącą tajemnicą i nikt z ludzi nie był jego świadkiem, mimo to dzisiejszy człowiek, któremu tak bardzo imponuje panowanie nad naturą, powinien zwracać się do tej tajemnicy i czerpać z niej siły. Owszem dopiero wtedy zdoła go ona pociągnąć i żywotnie zaangażować, kiedy sobie głęboko uświadomi jej tajemniczość i niewymowne znaczenie.

Ks. Ignacy Bieda SJ, Warszawa

Bernhard WELTE, *Determination und Freiheit*, Frankfurt am Main 1969, Josef Knecht, s. 147.

Zagadnienie ludzkiej wolności, będące już od dawna jednym z zasadniczych przedmiotów filozoficznych dociekań, skupia na sobie ciągle uwagę. Zasluguje ono na szczególne omówienie zwłaszcza dzisiaj, kiedy współczesna biologia, psychologia i socjologia wykrywają coraz nowe elementy, które